

РЕШЕНИЕ

№ 7908

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **139** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Б. Г., [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], чрез адв.М. П. и адв.М. Р., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №24-4332-006166/06.11.2024 г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел ПП при СДВР.

Жалбоподателят твърди, че процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Излага подробни аргументи, че в мотивите на заповедта не е отразена обективната действителност, като административния орган е пропуснат фактът, че жалбоподателят се е качил да управлява личния си автомобил по разпореждане на полицейски служител, с оглед на това че е бил паркиран в тревна площ и е препречвал пътя на служебен автомобил със специален режим на движение. Управлението се е състояло единствено в ход на автомобила за няколко метра. Неотбелязването на подобен съществен факт във фактическата обстановка счита за нарушение на административнопроизводствените правила и сочи, че заповедта е наложена при превратно упражняване на власт. Твърди, че е уведомил полицейските органи за употребения от него алкохол и въпреки това му е било наредено да премести автомобила, като не са му били съобщени възможните последици. Аргументира, че е изпълнявал заповед на полицейския орган, поради което счита, че не е налице нарушение и няма основание да се наложи принудителната административна мярка. Моли съдът да отмени процесната ЗППАМ и да му присъди сторените

по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.П., който поддържа жалбата на посочените в нея основания. Претендира сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел ПП при СДВР се представлява от юрк.П., който оспорва жалбата като неоснователна

Административен съд – София град, след преценка на атакуваната заповед, доводите на страните, представените писмени доказателства и събраните в хода на съдебното следствие доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна с активна процесуална легитимация срещу акт подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

От данните по делото се установява, че на Д. Б. Г., [ЕГН], е съставен акт за административно нарушение серия ГА № 1371204 от 02.11.2024 г. за това, че на 02.11.2024 г. в 02:45 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 7 с посока на движение тревните площи към паркинга на адреса, управлява личния си л.а.“Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] и при извършена проверка с Дрегер алкотест 7510 с фаб. № ARBA – 0138 и проба №03050 в 02:51 ч. на 02.11.2024 г. се установява, че лицето управлява МПС след употреба на алкохол 3,29 промила в издишания въздух.

Със заповед №24-4332-006166/06.11.2024 г. на Р. Б. Н. – полицейски инспектор при СДВР, отдел „ПП“, на Д. Б. Г. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДВП заповедта е издадена от компетентен орган - полицейски инспектор при СДВР, отдел „ПП“, комуто са делегирани правомощия по издаване на заповеди за налагане на ПАМ по ЗДВП, по силата на заповед № 513з-6400/07.07.2023г., вр. Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-1632/02.12.2021г. Следва да се има в предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, се налага ПАМ -временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС, в нарушение на разпоредбите на чл.174, ал.3, предл.1 ЗДВП.

При преценка материалната законосъобразност на оспорената заповед, съдът съобрази следното:

На първо място, съдът намира за недоказано обстоятелството, че на 02.11.2024г. в 02:45 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 7 с посока на движение тревните площи към паркинга

на адреса, жалбоподателят е управлявал въпросното МПС - л.а.“Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В случая не са налице безспорни доказателства, от които по категоричен начин да установи, че жалбоподателят е управлявал въпросното МПС на посочените в оспорената заповед дата и час, както и фактическата обстановка в нея. По делото се събраха писмени и гласни доказателства, които категорично се противопоставят на сочените в АУАН и ЗППАМ обстоятелства.

По делото се доказва, че жалбоподателят Д. Г. е подал на тел. 112 на 02.11.2024 г. в 02:23 ч. сигнал за група младежи, които се намират в парка срещу дома му и които се държат агресивно. От предоставения на съда запис от Дирекция национална система „112“ към МВР става ясно, че при подаване на сигнала жалбоподателят се е намирал в дома си, а лекият му автомобил е паркиран на алеята пред дома му, заедно с други автомобили. Г. се е притеснил от поведението на групата младежи, от това, че палят огньовете, а наблизко са паркирани леки автомобили. Съгласно записа от системата, операторът е подал сигнала дежурен екип на полицията, който да извърши проверка.

Видно от показанията на разпитания в с.з. свидетел Т. А. Й., който е станал свидетел на полицейската проверка, жалбоподателят е бил извън лекия си автомобил, когато са пристигнали полицейските органи на адреса. Колата е била паркирана на алеята пред дома му (жалбоподателят живеел до парка в [населено място]). Полицаяте са му разпоредили да премести лекия си автомобил, като го вкара в двора на къщата си. Д. Г. ги е уведомял, че вече е употребил алкохол и дори е предложил да събуди съпругата си, която да прибере колата, но те са били категорични, че „няма проблем да я вкара в двора“. Г. е влязъл в дома си за да вземе ключовете на колата. След като се е качил в нея и я запалил, един от полицаите му светнал с фенер и му е дал дрегер за алкохол. Свидетелят е видял, че след 15 минути са сложили белезници на Г. и са го качили в полицейската кола.

По административната преписка липсва докладна записка, изготвена от пристигналия на място екип от полицията, такава не бе представена и при поискването ѝ с разпореждане от съда. Описаната горна фактическа обстановка не се обори и от дадените обяснения от свидетеля Е. А. С. – полицейски служител от 02 РУ-СДВР, извършил проверката по подадения от жалбоподателя сигнал. Още повече, че самите обяснения са противоречиви и неясни.

Ето защо, съдът намира, че административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Като извърши преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства в тяхната съвкупност, настоящият съдебен състав не приема за безспорно доказано визираното в АУАН серия GA № 1371204 от 02.11.2024 г., че на дата 02.11.2024г. в 02:45 часа в гр. [населено място], по [улица]срещу номер 7 с посока на движение тревните площи към паркинга на адреса, жалбоподателят е управлявал въпросното МПС - л.а.“Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] , респективно е имал качеството водач на МПС в момента на извършената от полицейските органи проверка. Качеството „водач“ е от съществено значение за прилагането на ПАМ по чл.171, т.1 от ЗДВП и следва да е установено по несъмнен начин за лицето, спрямо което се налага мярката. В оспорената заповед административният орган се е позовал на факти, установени единствено със съставения против Г. АУАН серия GA GA № 1371204 от 02.11.2024 г. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДВП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Презумптивната доказателствена сила на АУАН следва да се счита опровергана, а по делото не се представят никакви други доказателства, от които да се направи заключение за верността на посочените в ЗППАМ обстоятелства.

В тежест на административния орган е да докаже съществуването на материалноправните

предпоставки по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП, което в случая не е направено, нито в административното производство, нито в съдебното такова.

Наложената на жалбоподателя ПАМ подлежи на отмяна, тъй като не е съобразена с материалноправните разпоредби.

По тези съображения, съдът намира, че оспорваната Заповед №24-4332-006166/06.11.2024 г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел ПП при СДВР, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изхода от спора, на жалбоподателя следва да се платят сторените по делото разноски в общ размер на 1027,69 евро, от които 5,11 евро държавна такса и 1022,58 евро договорено и платено адвокатско възнаграждение, съгласно представения по делото договор за правна помощ от 14.11.2025 г.

Водим от гореизложеното Административен съд – София – град, Трето отделение, 57 –ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Б. Г., [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-006166/06.11.2024 г. издадена от полицейски инспектор в отдел ПП при СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. Б. Г., [ЕГН], сторените по делото разноски в размер на 1027,69 (хиляда двадесет и седем евро и 0,69 цента) евро.

Решението е окончателно.